

“Evet, size ne? Şişkoyum, patatesim, yarım kilo domatesim ve biliyor musunuz? Esasında çok ama çok güzelim... Yanı sıra garip bir şekilde cazibim... Muhtemelen siz hiç farkında değilsiniz ama esasında fazlasıyla zeki ve becerikliyim... Belki de bir defa olsun bir şans verseniz iş hayatında en başarılınız, sosyal yaşantıda en komik ve en girişkeniniz, aşkta en sadık ve dürüstünüz, yatakta da olabilecek en becerikli, en seksapel sahibi partnerinizim... Kim bilir belki de ben bir şişko filan değilim... Belki de sadece ama sadece farklıyım ve siz, farklı olan her şeyden ölümüne korkuyorsunuz ya, işte tam da bu sebeple gerçek beni görmemek için gözlerinizi sımsıkı kapatıyorsunuz... Fakat biliyor musunuz? Çok şey kaçıyorsunuz...”

Pia, cesur ve karanlık mizahı duygusal bir derinlikle harmanlayarak okuru hem güldüren hem huzursuz eden, hem yaralayan hem de tuhaf bir biçimde iyileştiren bir anlatı kuruyor. Çocukluğun travmalarından içsel aydınlanmaya uzanan alegorik dokusu, romanı sıradan bir kurgusal hikâye olmaktan çıkarıp edebi bir kara büyüye dönüştürüyor. Bu kitap, şişmanlık veya beyhude kilo verme çabası gibi sıradan şeyler anlatmaktansa, karanlıktan kendi ışığını yaratan tüm kırılğan ama cesur ruhlara kendi varoluşlarını neşyle kabul etme çağrısında bulunuyor.

Şişkooo

PİA

